

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14652/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Перовић, адвокат из ..., против туженог ББ, власника самостално-занатске угоститељске радње "ВВ", ..., чији је пуномоћник Миро Оровић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 26058/22 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 26058/22 од 30.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду 26058/22 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1378/20 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да престане да узнемирава тужиоца, као власника објекта постојећег у Ул., на к.п. бр. .../... КО ..., површине 127,29 м², од чега у приземљу пословни простор површине 71,72 м², док је стамбени део површине 55,57 м², тако да му се забрани коришћење вентилације постављене на кровној тераси тужиоца, што би тужени био дужан да трпи, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да уклони бесправно постављену вентилацију угоститељског објекта која је постављена на кровној тераси тужиоца и то на објекту постојећем на к.п. бр. .../... КО ... у Ул. ... бр. ..., која се вентилација користи за потребе угоститељског објекта "... " ..., који је постојећи на адреси у Ул. ... бр. ..., као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 81.000,00 динара.

Виши суд у Београду је, пресудом Гж 26058/22 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану, жалбу тужиоца и потврдио пресуду Другог

основног суда у Београду П 1378/20 од 01.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију ради разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, новог тумачења права и уједначавања судске праксе, а због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је чинидба, коју тужилац тражи ради заштите од буке, вибрација и штетних емисија. Побијана одлука, којом је тужбени захтев тужиоца одбијен, заснована је на утврђеном чињеничном стању (вештачењем), да меродавни ниво специфичне буке која потиче од истовременог рада система за вентилацију и уређаја за диматизацију, у дневној соби са кухињом (у затвореном простору) и на тераси (на отвореном простору) тужиоца, референтног места, не прелази граничну вредност ни за дневно-вечерњи ни за ноћни временски интервал и заснована је на одредбама чланова 3, 5. и 45. Закона о основама својинско-правних односа. Тужилац у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија била дозвољена као посебна у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије, имајући у виду да се та ревизија може да изјави само због погрешне примене материјалног права.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6.

истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради чинидбе тужилац је поднео 25.05.2020. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на неновчано потраживање и да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**